

عنوان مقاله:

تعامل دانشگاه و صنعت با تاکید بر سرمایه فکری

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی تازه های روانشناسی تکاملی و تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

زهرا آقابابایی - کارشناسی علوم اجتماعی ، دانشگاه پیام نور نجف آباد ، دبیر ، اصفهان ، نجف آباد

مهشید حسینی منس - کارشناسی مهندسی شیمی ، دانشگاه صنعتی اصفهان ، دبیر ، اصفهان ، خمینی شهر

خلاصه مقاله:

سرمایه فکری به عنوان توانایی ذهنی جمعی یا دانش کلیدی ، به صورت مجموعه ای است که شامل دانش اعضای سازمان و کاربرد دانش آنها بوده و اساسا به عنوان یک دستاورد اجتماعی می باشد . سرمایه فکری به عنوان یکی از اجزای سرمایه اجتماعی و از قابلیت ها و دارایی های مهم سازمانی است که می تواند به سازمان ها در خلق و تسهیم دانش کمک بسیار نماید و برای آنها در مقایسه با سازمان های دیگر ، مزیت سازمان پایدار را ایجاد نماید. این سرمایه در قالب سرمایه های انسانی ، سازمانی و ارتباطی می باشد. مهمترین نظریه های مرتبط با سرمایه فکری عبارتند از نظریه های حرفه ای شدن ، بازاریابی و وابستگی منابع که نقش انکارناپذیری در تعامل دانشگاه و صنعت دارد. از سوی دیگر دانشگاه و صنعت به عنوان دو نهاد کلیدی جامعه می باشند که تعامل آنها نیازمند شکل گیری سرمایه فکری می باشد. این امر باعث افزایش میزان تعهدات و انتظارات دانشگاه و صنعت از یکدیگر ، تدوین قوانین متناسب با آنها ، همفکری آنها و تداوم همکاری به منظور توسعه علمی می گردد که در این مقاله به آنها پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

سرمایه فکری ، دانشگاه ، صنعت ، تعامل دانشگاه و صنعت ، سرمایه اجتماعی ، بازاریابی و وابستگی منابع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1945778>

